

விடை ரூபா இரண்டு
 2
 செப்டம்பர் 1979

கிழிப்பு

மாணிகள் Vs கூலாக்கள்

புதுமொழிகளின்
 நாடகம்

விட்டிஸ்பூச்சிகள்
 சினிமா

அஷ்டரப்
 சண்முகலிங்கன்
 விமர்சனங்கள்

சிறுகதை
 சண்முகம் சிவலிங்கம்

Position

கமலஹாசன்
 இந்துமதி

புதுக்கவிதைகள்,
 கட்டுரைகள்,
 இன்னும்.....

With best Compliments
from

T. M. M.
Abdul Cader & Bros.,
MAIN STREET,
KALMUNAI.

உங்கள்

- வீடுகளுக்கு
- வியாபார நிலையங்களுக்கு
- கைத்தொழில் நிலையங்களுக்கு
தேவையான
- மின்னணைப்பு வேலைகள்
- மின்சார திருத்த வேலைகள்
- மோட்டார் நிலைண்டிங்
இணைப்புகளுக்கும்

இன்றே தொடர்பு கொள்க

Karan Electrical Works
Division No. 1,
KARAITIVU - (E. P.)

யாழ்நகரில் தரமான கல்விபெற நாடுங்கள்

UNIVERSAL SCIENCE CENTRE

109, அரசடி வீதி, கந்தர் மடம், யாழ்ப்பாணம்.
(யாழ் இந்து மகநிர் கல்லூரிக்கு அருகாமையில்)

G. C. E. (O/L) G. C. E. (A/L)

கலை, விஞ்ஞான, வர்த்தக பாடங்கள்
பயிற்றற்றப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்கள்

புதுமோடிகளின் இரு நாடகங்கள்

‘மணிக்கூட்டு மனிதர்களில்’ ஒரு காட்சி.

அன்றாட வாழ்வில் நடைபெறும் சில உரையாடல்களை மேடையில் காட்டும் போது அது நாடகம் என்ற பெயர் பெறுகின்றது. உரையாடல் + மேடை = நாடகம் என்றும் நாடகம் — மேடை = உரையாடல் ஆகவும் மாறுகின்றன. இதிலிருந்து நாடகம் ஒன்றின் வெற்றிக்கு மேடை எனும் களம் எத்தனை இன்றியமையாதது என்பது புலப்படும். மேடை பிழைப்பின் உரையாடலில் சாதாரணமாக இருக்கும் சுவையும் ரசனையும் கூட இல்லாமல் போய்விடும்.

ஒரு கால் பூத்துக் குலுங்கிய கல்முனை இலக்கியப் பூங்காவில் செத்துப்போன சருகுகளைக் கூட காணமுடியாத ஒரு களைப்பான சூழ்நிலையில் புதிய இலக்கிய சந்ததி ஒன்று தோன்றி புதிய பரிட்சைகளை செய்ய முயற்சித்திருப்பது வரவேற்க வேண்டிய மாற்றமாகும்.

கடந்த 23-07-1979ம் திகதி புதுமோடிகள் உமா வரதராஜனின் மணிக்கூட்டு மனிதர்கள் என்ற நாடகத்தையும், சபா. சபேசனின் ச(ர)கானம் என்ற நாடகத்தையும் கல்முனை மெதடிஸ்த மண்டபத்தில் அரங்கேற்றினர். இவையிரண்டும் இரு பரிட்சார்த்த நாடகங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. புது மோடிகளின் புதுமை செய்யவேண்டும் என்ற துடிப்பு நாடகங்களைக் குறிப்பிட்டவாறு சரியாக பிற்பகல் 7-02க்கு தொடங்கியதிலிருந்தும் அவர்கள் வழங்கிய அழகிய நுழைவுச் சீட்டுக்களிலுமிருந்தும் தெரிகிறது.

மணிக்கூட்டு மனிதர்களில் இரு முக்கிய பாத்திரங்கள் அறிமுகப் படுத்தப் படுகின்றனர். காலமெல்லாம் மணிக்கூட்டுக்கே மதிப்புக்கொடுத்து வாழ்ந்த செல்வநாயகம் மாஸ்ரர் ஒருபுறம், கோத்தைப் பற்றியே பொருட்படுத்தாமல் விழல் பேச்சாலேயே காலம் கழிக்கும் கவிஞன் ஒருவன் மறுபுறம். மணிக்கூட்டின் ‘செக்கென்ட்’ கம்பிகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்தும் கூட இறுதியில் அந்த செல்வநாயகம் மாஸ்ரர் வெறும் சுவமாகப் போய் விடுகின்றார். அவரது வாழ்வு பற்றி வரலாற்றில் எவ்வித குறிப்பையும் வையாமல் வெறும் சருகாக மாறி அவர் மறைந்து விடுகின்றார்.

ஆனால் பார்வையாளர்களுக்கு ஒரு சங்கடம். உமா வரதராஜன் எதைச் சொல்ல முயற்சிக்கிறார்? மணிக்கூட்டுக்கு மதிப்புக் கொடுக்காமல் மனித தேவைகளுக்கு இணங்க மணிக்கூட்டு இயங்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கின்றாரா? அல்லது கவிஞனைப் போன்று பொறுப்புணர்ச்சியற்ற வகையில் வாழ வேண்டுமென்கிறாரா? கூர்ந்து அவதானிப்போருக்கு இவையிரண்டுமே இல்லை என்பது புலப்படும். ‘மனித வாழ்வில் ஓர் இலட்சியம் அல்லது நோக்கு உள்ளது. தான் வாழும் சமூகத்துக்கு உகந்ததாக வாழ்வைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அல்லாத பட்சத்தில் வாழ்வு ஒரு ‘கிறிமினல் வேஸ்டேஜ்’ (Criminal Wastage) ஆக மாறிவிடும்’ என்பது தான் நாடக ஆசிரியர் சொல்ல விரும்பும் கருப்பொருளாகத் தோன்றுகிறது. இது சரியெனில் நாடகத்தில் கவிஞரின் பங்கு என்ன என்பது புரிய முடியாமலுள்ளது. அவருக்கு அவ்வளவு முக்கியத்

துவம் கொடுத்திருக்க வேண்டியதில்லை. மாஸ்ரரின் வாழ்வுப்பயன் காட்டப்பட்டது போல் கவிஞரின் வாழ்வு விரயம் காட்டப்பட்டிருக்கலாம்.

நல்ல வசனங்களையுடைய இறுக்கமும், யதார்த்தமுமான இந் நாடகத்தில் ஒவ்வொரு நடிகரும் தத்தமது பாத்திரங்களை மிகவும் அற்புதமாக செய்தனர். ஆனால் நாடகம் பார்ப்பதில் இருந்த ருசி காட்சி மாறும் இடைவெளிகளில் அப்படியே பாழடிக்கப்பட்டு விட்டது. நாடக ஒத்திகைகள் அரங்கேறிய மேடையிலேயே நடைபெறாமல் போனது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். திரையில்லாமலே இருள்மயப் படுத்துவதின் மூலம் காட்சி மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். அல்லது நல்ல திரைச்சீலை ஒன்றை மேடையில் வைத்திருக்கலாம். மெல்லிய திரைச் சீலையால் மேடைமறைக்கப் படும்போது திரைக்குள்ளே மேடையில் நடைபெறுகின்ற 'எல்லாமே' தெரிகின்றது. பார்வையாளர்கள் இதனால் திரையில்லாத நிலையில் ஆயத்தம் செய்த நாடகத்தையும் திரை போடப்பட்ட நிலையில் புது மோடிகளின் ஆயத்த மின்மையையும் எடைபோடக்கூடியதாயிருந்தது. சில கட்டங்களில் மேடையில் பத்தப் பதினேந்து பேர்கூட நின்று காட்சி மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். திரை விலகியதும் இரண்டு கதிரைகளை மட்டும் பார்க்கும் போது — மேடையில் எல்லோரும் 'என்னத்தை வெட்டிப் பிளந்தார்கள்' என்று கேட்க வேண்டியுள்ளது. சுத்த அசிங்கம். 'பல சமையற்காரர்கள் சேர்ந்து சூப்பைப் பழுதாக்குவார்கள்' என்ற ஆங்கிலப் பழமொழியை நினைவுக்குக் கொண்டுவந்தது.

நல்ல ஒலி ஒளியமைப்புகள் இல்லாமற் போனதற்கு நாடகத்தை ஒழுங்கு செய்தவர்களைக் குறைசூற முடியாது. பொன்னான விளக்கெனிலும் ஓர் தூண்டுகோல் வேண்டும். இவ்வளவு சிறப்புமிக்க கலைஞர்களையும், எழுத்தாளர்களையும் கொண்ட கல்முனைப் பிராந்தியத்தில் நவீன ஒளி ஒளி அமைப்புகளைக் கொண்ட விழா மண்டபம் ஒன்று உடனடியாக அமைக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை இந்த நாடகங்கள் அரங்கேற்றப் பட்டுக் கொண்டிருந்த ஒவ்வொரு விஷயங்களும் உணர்த்தின.

சுருக்கமாக, உமா வரதராஜனில் ஒளிமயமான எதிர்காலத்தையுடைய ஒரு நாடக ஆசிரியன் கருக் கொண்டுள்ளான் எனலாம். அக் கரு சிதைவுறாது குழந்தையாய்ப் பிறந்து, வளர்ந்து வாகை சூட ஆசிக்கின்றோம்.

ச(ர)கானம் : ஓர் இளம் பெண் இறந்து விடுகின்றாள். சமூகம் அந்த இறப்புக்குப் பலவித காரணங்களையும் சொல்லுவதால் கணவன் குழப்பமடைகிறான். குழப்பத்தைக் கூட்டுவது போல் இறந்தவளின் தங்கையை மணக்குமாறு சிலர் அவளை வற்புறுத்துகின்றனர். பழைய காதலிக்கு வாழ்வளிக்குமாறு நண்பன் ஒருவன் தூண்டுகிறான். மனைவியின் தங்கையை மணப்பதற்கு அவளது மனம் இடம் தரவில்லை. பெண்டாட்டி செத்தவளை ஓர் இளம் பெண் மணப்பதை அந்த படித்த நவீன இளைஞன் வெறுக்கிறான். தீர்வு - தனது சொத்துக்களையெல்லாம் அந்த இளம் பெண்ணுக்கு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு மாற்றலாகி வேறு ஊருக்குச் சென்று விடுகின்றான். 'இதுதான் நாடகத்தின் கருப்பொருள்.'

இத்தகைய பிரச்சினைகள் சமூகத்தில் சர்வ சாதாரணம். அவற்றுக்கான தீர்வுகளை இளம் கானாமல் அப் பிரச்சினைகளை மேடை ஏற்றல் உகந்ததல்ல. இதனால் பயனற்ற சிந்தனைக் குழப்பமே ஏற்படுகின்றது. மனைவியை இழந்த அவ் இளைஞன் ஏன் வேறு பெண்ணொருத்தியை மணக்கக் கூடாது அல்லது ஏன் பழைய காதலிக்கு வாழ்வளிக்கக் கூடாது? மனைவியில் அத்தனை வாஞ்சையெனில் ஏன் அவளில் உறுதிப்பாட்டையாவது காணோம்? பொதுவாக வீணான ஒரு குழப்பம்.

இந்த நாடகத்தில் உத்திமுறைகள் நன்றாக இருந்தன. குறிப்பாக அவளின் மரணத்தைப்பற்றி பலரும் கதைப்பதை - பல சூழல்களையும் ஒரே காட்சியில் ஒளி மாற்றங்கள் மூலம் காட்டியது சிறப்பாக இருந்தது - சபேசன் தனது வசனங்களை இன்னமும் இறுக்கியிருக்கலாம். அவரிலும் நல்ல அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன.

— எம். எச். எம். அஷ்ரப்.

புதுமோடிகளின்

இரண்டாவது நிகழ்ச்சி

ஒரு நாடகம்.

சண்முகம் சிவலிங்கத்தின்

மூவர்

செப்டெம்பர் ? மார்ச் 7-02

மெதடிஸ்த மண்டபம், கல்முனை.

கீற்று

காலாண்டிதழ்
செப்டெம்பர் 1979
வீச்சு 2

உண்ணுதற்கும் நல்ல உண
வீன்றி உழைப்பவனின்
எண்ணத்தை நாளும் இலக்கி
யமாய்ப் பாய்ச்சுகின்ற
மின்னலெனுங் கீற்று வீச்சா
கும் எம் எழுத்து.

ஆசிரியர் குழு:
ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம்
கல்லூரன்
கலைக்கொழுந்தன்

கீற்று,
இல. 7, ஆர். கே. எம். ரோட்,
கல்முனை.

Printed at
Goodwin Auto Press,
Main Street,
Kalmunai.
for
'Ilam Keetrukai'
Literary Circle

உங்களுடன்....

'கீற்றி'ன் இரண்டாவது
வீச்சுக் கிளம்புதற்கு
சற்றே
தாமதமாகிவிட்டது.
உண்மைதான். ஆயினும்
வீச்சு தொடருவதில்
ஒருபோதும் ஓயாது
என்பதும் உண்மையே—
சோற்றுக்கு
வழி தேடும்
உழைக்கும் தோழர்களின்
ஏற்றத்தை விழைபவர்கள்
நாங்கள்;
'கீற்றி'ன் வீச்சுகள்
பெற்றரி சவுத்தால்
மங்கிவிடுதற்கு
வெறும்
'டோர்ச்'சுக்கள் அல்ல.
பெற்றரியின் அழுக்கங்கள்
எங்கள் இதயத்தில்
வெகுவாக உருவாக்கப்
படுகின்றன.
நிற்க,
சென்ற இதழின்
சிறப்பை விளம்பரங்கள் கூடி
கொன்றனவாம் என்று
குறைப்பட்டதைக்
கேட்டோம்; ஏற்கிறோம்
எல்லாம்
பொருளியலோடு
இயைந்துவிட்ட காரணங்கள்.
இந்த இதழில்
அதைச் சற்றே
தளர்த்த முனைந்துள்ளோம்.
எங்கே
புரட்டுங்கள்,
இடம் பெற்ற எழுத்துக்கள்
பற்றி எழுதுங்கள். ஏற்கிறோம்.

★

வரிகள்

.....பால்யத்தில் சந்தித்தோம்
வாஸிபத்தின் முன் பொழுது வரும் வரைக்கும்
அரளிப் பூக் கொய்து...
அரசிலைகள் சேகரித்து...
மயிலிறகு குட்டி போடக்
காகிதத்தை அடை காத்து
சூர்யகாந்திப் பாத்திக்கு நீருற்றி
காற்றுக் குவியலிலே...
கால்பதியும் அந்த ஊர்க்கோடி மணல்மேட்டில்
எங்கெல்லாம் நாம் சந்தித்தோம்.

(‘பால்யகால சகி’யில் நா. காமராசன்)

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

....ஒரு காலையில் அவன் விழித்தெழுந்த
போது கண்கள் இருண்டது; படலம் கொஞ்சம்
கொஞ்சமாய்க் கண்களை மறைத்தது ஒரே நாளில்
இந்த உலகம் அவனிடம் இல்லாது போயிற்று.
சூரியனின் நிறம் அவனுக்குத் தெரியாமல் மறைந்
தது. கோர்ட்டும், அதன் நீதிபதிகளும், வக்கீல்
களும் எல்லாம் அவன் மனசுக்குள்ளாகவே இருந்
தார்கள். முதல் நாளிரவு ஒண்ணுக்கு எழுந்து
வருகையில் அவன் பார்த்த நிலாக்கீற்றும்,
நட்சத்திரமும் அப்படியே அவனுடன் தங்கிப்
போய்விட்டன....

(‘அக்கினி நட்சத்திரத்தில்’
பா. செயப்பிரகாசம்)

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

காற்றை விட வேகாக மருடியில் நாதத்தை
விளைவித்தால் பாம்புகள் மயங்கித் தலைசாயும்
என்பது மாமன் சொன்னது. பாம்புகளைப் போற்
றிய மாமன் பாம்புகளைக் கொன்றதில்லை. பாம்பு
களைப் பிடிக்க ஒருவேளை சாப்பாட்டையே மாமன்
கூலியாகப் பெற்று வந்தான். சர்ப்பங்களை
போஷித்தும், ஜனங்களுக்குப் பாம்புகளைப் பற்றிய
பயத்தைப் போக்கியும் வாழ்ந்தவன் பட்டினியினால்
சீரழிந்து திரிந்த விதம்தான் எப்படியென்று
தெரியவில்லை.

(‘பாம்பும் பிடாரனும்’
—வண்ணநிலவன்)

வரங்கொடுக்கும் தேவதைகள்
வந்த போது தூங்கினேன்.
வந்த போது தூங்கிவிட்டு
வாழ்க்கையெல்லாம் ஏங்கினேன்.
புல்லர்களின் மனக்குகையில்
புனித விதை விதைத்தவன்.
புனித விதை விதைத்த போது
புதை மணலை மிதித்தவன்.

முட்புதரில் நட்புமலர்
முளைக்குமென்று நம்பினேன்.
முளைத்து வந்த பாம்புகளே
வளைத்த போது வெம்பினேன்.

வஞ்சிமலர் ஊமை மன
மாளிகையின் அதிபதி.
மாளிகையின் அதிபதிக்கு
மனதில்லை நிம்மதி.

(கண்ணீர்ப் பூக்களில் மேத்தா)

★

‘‘வாப்பாக்குக் கண்டெரியா...
உம்மாக் கிட்ட காசி இல்ல...
கூப்பனை வித்துப்போட்டுக்
கொப்பி வாங்கித் தாறன் என்டா...’’

சொல்லி அழும்போதிலும் அச்
சுடுநீர்த்துளி மணிகள்
முள்ளாக நெஞ்சுக்குள்
முனை எடுத்துப் பாய்ந்ததடா!

(பவலே காரியப்பர்)

★

வேலை தேடித்தரும்
அலுவலகத்துக்கு ஒரு வினா:
மூன்றாம் நாளில்
ஏசு சிலுவையினின்று முகிழ்த்தெழுந்தார்.
எந்தன் உயிர்ப்பு
எப்போ ஐயா?

(க. சந்தானகிருஷ்ணன்)

2 மொழியெயர்ப்புக் கவிதைகள்

(தமிழில் 'கல்லூரன்')

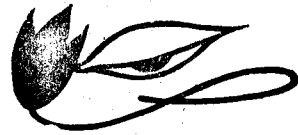

அழகற்ற ஓர் ிறுமி

சுருளத் தெரியாத கோணல்களாய்
அங்குமிங்கும்
அழுக்கேறிக் கிடக்கும் கேசங்கள்.
சாயம் வெளுத்து, கிழிந்து போன
ஓட்டைகள் நிரம்பிய
பழந்துணியில் அவளது ரவிக்கை.
ஆரோகணத்தில் நீட்டி மிதந்த
பற்களையுடைய அவள்
சுற்றி விளையாடும் சிறுக்களுக்கிடையில்
ஓர் அமானுஷ்யப் பிராணி.
வளைத்தும், திருப்பியும்
சைக்கிள்களில் சவாரி செய்யும்
வடிவான சிறுவர்களுக்குப் பின்னால்
நிற்கும் அவளும் சேர்ந்து நகைக்கிறாள்;
அவர்கள் அசட்டை செய்யார்.
வஞ்சனை பொருமைகளின் நிழல்கள்
அவள் மனதில் விழுந்ததில்லை.
இன்றைய லௌகீக உணர்வுகளும்
அவளுக்கு இல்லாமலில்லை.
வாழ்க்கையின் வளமான பகுதிகள்
மறுக்கப்பட்டிருக்கும் அவளுக்கு
ஒரு நாள்
நிஜமாக, வெகுவிரைவில்
நெருங்குதல் வேண்டும் என்ற பயத்தை
நான் அவளைப் பார்த்து
ஜீரணிக்க முயல்கிறேன்.
இதயம் என்பது
ஒரேயொரு தாக்குதலால்
உடைந்து விடும் பொருளல்லவே?
மங்கலான ஓர் ஒளிக்கீற்று
அவளுள்ளே பிரகாசமாய் மறைந்திருக்கும்.
எரிவுகள், நோவுகள்
கொந்தளிப்பின் சிதைவுகள்
உறுதியாய் ஒரு நாள் தோற்றுப்போகும்.
ஒரு சாதாரண மனிதனது
உணர்வில் பதிந்து விடும்

அழகு அவள் முகத்தில் இல்லைதான்.
வாழ்வின் ஒவ்வொரு படிகளிலும் நிரம்பியிருக்கும்
அன்பின் பிரதிபலிப்பு
அவளிடத்தில் பிரகாசிக்கிறது.
பூதாகரமாக அவளிடத்தில்
ஒன்று பூட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளது.
வெளிப்பகட்டில்
என்ன அழகுண்டு?

— நிக்கொலஸ் சபோலோடஸ்கை.

பாண்

வீட்டில்
நாங்கள் வேக வைத்திடுத்த
பாணைத் தவிர,
அந்த மேசையில் வெறுமையே கிடந்தது.
தேங்கிய பசியின் தீவிரம்
கண்களில் வேகம் காட்டின.
உந்தன் மகன்கள்
உந்தன் மகள்கள்
கரங்கள் என்றும் முந்த முனைவன.
எங்கே,
அம்மா! பாணை வேகமாய்
வெட்டி முடிக்குக என்று கூறும்
பத்து ஆத்மாக்களின் பார்வைகள்
அங்கே பரபரப்போடு குவிந்தன.
வேகிய பாணின் துண்டு எனக்கு
தாகமாய் இதயம் தணலாய் எரியுதே.
வெட்டுக! வேகமாய்ப்
பாணை வெட்டுக.
அம்மா,
பத்து ஆத்மாக்கள் பார்வைகள்
பாணிலே மொய்த்துக் கிடந்தன.

— அலெக்ஸாண்டர் ஸ்ரோகோபிவ்.

விட்டிபூச்சி

—கந்தையா சண்முகலிங்கன்

சிங்கள சினிமா பற்றிக் குறிப்பிட்டதும் நமக்கு உடன் ஞாபகம் வருவது லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ் பற்றித்தான். 'பேச வேண்டிய விடயம் சிங்கள சினிமா, தவிர்க்க வேண்டிய சொல் லெஸ்டர்.....' என்று நிபந்தனை போட்டால் சிங்கள சினிமாவைப்பற்றி பேசமுடியாதோ என்ற அளவுக்கு அவர் சர்வதேச ரீதியில் பிரபலமாகி விட்டார். சிங்கள சினிமாவின் வளர்ச்சிக்கு அடி கோலியவர் என்ற முறையில் லெஸ்டர் பலராலும் பாராட்டப்பட்ட போதும், அவரது அண்மைக் காலப் படைப்புகள் சிங்கள விமர்சகர்களால் காரசாரமாகக் கண்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. யதார்த்த வாழ்வில் இருந்து விடுபட்டதும், உயர் மத்திய வகுப்பினரின் அக உணர்ச்சிகளை ஆய்வு செய்வதுமான கதைப் பொருட்களையே லெஸ்டர் தேர்ந்தெடுக்கிறார். கெய்ரே திரைப்பட விழாவில் அண்மையில் பரிசுபெற்ற லெஸ்டரின் 'அறாசின் பொலவட்ட' சர்வதேச விருது ஒன்றை தட்டிக் கொண்டபோதும், உள்ளாட்டில் கலாரசிகர்கள், விமர்சகர்கள் மத்தியில் மதிப்பைப் பெறவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

வர்த்தக சினிமாவில் இருந்து வேறுபட்ட கலைப்படங்கள் பல சிங்களத்தில் ஆண்டுதோறும் வெளிவந்தபோதும் இந்தக் 'கலைப்படங்கள்' பற்றி ஒரு சில விமர்சகர்களிடையே நல்ல அபிப்பிராயம் இல்லை. இவற்றின் உள்ளடக்கத்தின் ஆழமற்ற தன்மையை புட்டுக்காட்டும் விமர்சகர்கள் ஆரோக்கியமான புதிய பாதையிலிருந்து சிங்கள சினிமா வழிதவறிச் செல்கிறது என்று கூறுகின்றனர்.

கடந்த மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் சிங்களத்தில் வெளிவந்துள்ள கலைப் படங்களுள் அண்மையில் வெளியாகிய 'சறுங்களே', 'பலங்கெட்டியோ' என்ற இரண்டும் அவற்றின் ஆரோக்கியமான போக்குகள் காரணமாகப் பாராட்டப்பட்பெற்றன.

பலங்கெட்டியோ கதை சாதாரண காதல் கதைதான். சரத் என்னும் கிராமப்புற வாலிபன் கொழும்பில் உள்ள அச்சகம் ஒன்றில் முகாமை யாளராக வேலை செய்கிறான். முதுமையடைந்த வளான தன் தாயையும், இரண்டு சகோதரிகளையும் காப்பாற்றும் பொறுப்பு அவனுக்கு உண்டு. அச்சக முதலாளியிடம் தனது உழைப்பாலும் திறமையாலும் நன்மதிப்பைப் பெறுகின்றான். அச்சகத்திற்கு எதிரேதான் முதலாளியின் பங்களா இருக்கிறது. முதலாளியின் மகனுக்கும் சரத்திற்கும் இடையில் காதல் தொடங்குகிறது. சரத்தின் காதலி இளம்பெண். செல்வத்தில் திளைத்தவள். கஷ்டம் இன்னதென்றே அறியாதவள். அவளது தந்தை காதல் நாவல்களையும் ஜனரஞ்சகப் புத்தகங்களையும் கட்டுக்கட்டாக அச்சடித்துப் பணம் சேகரிப்பவன். அந்தப் புத்தகங்களுக்கு இரையாகி 'காதல் இன்றேல் சாதல், சாதல்' என்று கனவுலக வாழ்வில் மிதக்கிறான் மகள். சரத்துடனான தொடர்புகளுக்கு தடைகள் ஏற்படவே அவனுடன் ஓடிவிடுகிறான். அந்தக் கட்டத்தின் பின் சரத் வாழ்வில் பிரச்சினைகள் தலைதூக்குகின்றன. சொகுசு வாழ்க்கை வாழ்ந்த அவன் காதலியால் கிராமத்தில் அவனுடைய சகோதரிகளுடனும் தாயுடனும் ஒத்துப்போகமுடியவில்லை. அவன் அவளுடன் நகரத்திற்குத் திரும்புகிறான். நகரச் சேரியொன்றில் நண்பன் ஒருவன் உதவியால் அறையொன்றை எடுத்துக் குடித்தனம் ஆரம்பிக்கிறான். கிராம வாழ்வை விட சேரிவாழ்வு மேலும் அவலமாகிறது. சரத்திற்கு வேலையும் கிடைப்பதாக இல்லை. குடும்பத்தில் பிரச்சினைகள் தலைதூக்குகின்றன. மனைவி தான் இழந்த சொகுசு வாழ்விற்காக ஏங்குகிறான். சரத்தின் நண்பனுடன் சோரம் போகிறான். காலப்போக்கில் சரத்திற்கும் இத் தொடர்பு பற்றிய சந்தேகம் உறுதிப்படுகிறது. ஒருநாள் சரத் தன் மனைவியுடன் உல்லாசப் பயணம் போகின்றான். இருவரும் கலவியில் ஈடுபடும் சமயம் மனைவி தனது கள்ளக்காதலன் பெயரைப் பிதற்றுகிறான். வெறிகொண்ட சரத் அவனைக் கொலை செய்கிறான். இதுதான் பலங்கெட்டியோ கதைச் சுருக்கம்.

'பலங்கெட்டியோ' (விட்டிபூச்சி) பற்றி எச். ஏ. செனிவரத்ன என்னும் விமர்சகர் எழுதிய வற்றின் சுருக்கத்தை இங்கே தருகிறேன். எச். ஏ. செனிவரத்ன ஒரு சட்டத்தரணி; இடது

பலங்கெட்டியோ

சாரி அரசியல் தொழிற்சங்கவாதி; கலை விமர்சனங்களை அடிக்கடி எழுதிவருபவர்.

வசந்த ஓய சேகராவின் பலங்கெட்டியோ உண்மையில் ஒரு துணிகர முயற்சி. இந்நாட்டில் கலைத்தரமான சினிமா வளர இது வழிகாட்டும். இன்று சிங்கள சினிமாவில் மட்டரகங்களின் சமை திறமையுள்ளவர்களை நிமிர முடியாமல் செய்து விட்டது. மட்டரகமானவை தரம் என்றும் உன்னதம் என்றும் கொண்டாடப்படுகின்றன. சில விமர்சகர்களும், பத்திரிகைக்காரர்களும் இதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள்.

தரம், உன்னதம் என்று கொண்டாடுபவை பொதுமக்களால் ஏற்கப்படாது போகுமிடத்து மக்களின் ரசனைக்குறைவு பற்றிக் குறை கூறுவது நமது 'ஆய்வறிவாளர்'களின் வழக்கம். மக்களிடமிருந்து அந்நியமாகிவிட்ட இந்த அறிவாளிகளின் கருத்தைப் பொய் என நிரூபித்துவிட்டார் வசந்த ஓய சேகர. ஆம். கலைத்தரத்தில் உயர்ந்து விளங்கும் 'பலங்கெட்டியோ' மக்களின் பேராசிரியையும் பெற்றுவிட்டது. வர்த்தக உலகின் கழுத்தறுப்புப் போட்டிகளையும் மீறி அது வெற்றி கண்டது. பிரபல நட்சத்திர நடிகர்கள் இல்லாமல் புதுமுகங்களைக்கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட இப்படம் வெற்றி கண்டமை முக்கியமாகக் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியது. நடிகர்கள் அல்ல நடிக்புத்தான் பிரதானம் என்பதை இது நிரூபிக்கிறது.

உள்ளடக்கம் சிறப்பாக இல்லாமல் உருவம் சிறப்புற முடியாது என்பதை இப்படம் நிரூபித்திருக்கிறது. இக்காரணத்தினாலும் இது நம் கவனத்தைப் பெறுகின்றது. உள்ளடக்கம் என்றால் ஏதோ அருவமான விளங்காத புதிர், ஆய்வறிவாளர்க்குத்தான் புரியக்கூடியது என்றில்லை. 'பலங்கெட்டியோ'வின் பலம் அதன் எளிமைதான்.

எளிமை என்று நான் குறிப்பிடுவதால் இதில் ஆழம் இல்லை என்பது பொருளல்ல. இந்தப் படத்திற்கு ஒரு தத்துவ அடிப்படை - அது குறைபாடு உடையதாயினும் - உள்ளது. அது சொல்லப்பட்டுள்ள விதம் டால்ஸ்டாயின் கூற்று ஒன்றை ரூபகப்படுத்துகிறது. முக்கியமான கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் பொதுமைப்படுத்தித் தெளிவாகச் சொல்லுவதுதான் எந்த ஒரு உயர்ந்த தத்துவத்தினதும் விசேட சிறப்பு. அதைப் பன்னிரண்டு வயதுச் சிறுவன் ஒருவனுக்கும் கூட ஒரு மணித்தியால நேரத்தில் விளங்கப்படுத்திப் புரியவைக்கலாம். அவ்வளவு எளிமையானதாய் இருக்கும். தத்துவம் பற்றி டால்ஸ்டாய் சொன்ன இக்

கூற்று கலைக்கும் பொருந்தும். பலங்கெட்டியோவின் எளிமை என்று நான் கூறுவது இத்தகைய ஒரு தன்மையைத்தான்.

ஆனால் சிங்கள சினிமாவின் உயர்சாதனை 'பலங்கெட்டியோ' என நான் கூறுவதாக கொள்ள வேண்டாம். அப்படி ஒரு சாதனை இனிமேல்தான் நிகழவேண்டும். பலங்கெட்டியோ பல குறைபாடுகளைக் கொண்டபடம். அதன் முடிவு சரியில்லை. சரத் தியாக சிந்தனையுள்ள உதாரண புருஷன். அத்தகையவன் தனது மனைவி தன்னுடன் கொள்ளும் கலவிமயக்கத்தில் வாய்தவறி கள்ளக்காதலன் பேரை உச்சரித்ததும் அவளைக் கொலை செய்து விடுகிறான். இக்கட்டம் ஓர் 'அன்டிகிளைமாக்ஸ்' ஆகிறது. இது படத்தின் அவலச் சுவையைக் குன்றச்செய்கிறது. சுரண்டலும் குருவிச்சை வாழ்வும் உள்ள வர்க்க சமூகத்தில் சரத் தனது மனைவியின் கள்ளத் தொடர்பை அறிந்த பின்பும் அவர்கள் இருவரும் எதிர்நீச்சல் போட்டு வாழமுயல்வதில், போராடுவதில் தான் உண்மையான அவலம் இருக்கிறது.

படத்தின் உருவத்தைப் பொறுத்த வரை பல குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டலாம். ஒரு கட்டத்தில் சரத் மயக்கமுற்று விழுகிறான். டொக்டர் அழைக்கப்படுகிறார். மூன்று நாளாகச் சாப்பிடாததால்தான் இந்த மயக்கம் என்று டொக்டர் சொல்கிறார். அவர் சொல்லித்தான் காரணம் எங்களுக்கு தெரிகிறது. இங்கு காட்சி மூலம் புரியவைக்கவேண்டிய ஒன்றிற்கு உரையாடலை மட்டும் துணையாகக் கொள்கிறார் இயக்குநர். 'சப்'பென்று இருக்கிறது. இசையும், போட்டோ கிராபியும் கூட படத்தின் தரத்திற்கு ஏற்றதாக இல்லை.

என்னதான் குறைகள் இருந்தபோதும் இப்படம் நம்பிக்கையைத் தந்திருக்கிறது. சிங்கள சினிமா 1978ம் ஆண்டில் அதலபாதாளத்தைத் தொடும் அளவிற்குக் கீழ் இறங்கியது. அதை மீட்டது இப்படம்தான். ஓ. சி. ஐ. சி. (Office Cathalique Internationale due Cinema) இலங்கைக்குழுவின் ஜூர்ச்சபை உறுப்பினராக நான் இருக்கிறேன். 1978இல் எந்த ஒரு சிங்களப் படமும் விருது பெறக்கூடிய தரத்தை எட்டவில்லை என்று நான் சொன்னேன். என் கருத்தை மற்றவர்கள் 'வீட்டோ' செய்துவிட்டார்கள். இலங்கை வாடுலிக்கு அளித்த கருத்துரை ஒன்றில் சென்ற வருடம் சிங்கள சினிமா கலை என்ற முறையில் மட்டுமின்றி தொழில்துறை என்ற வகையிலும் தேக்கமடைந்த வருடம் என்ற ஒரு கருத்தையும் கூறினேன். ஏனோ தெரியவில்லை எனது உரையை

இலங்கை வாடுலி ஒலியரப்பவில்லை. இதே போல 'வீரபுரன் அப்பு' படத்தின் குறைகளை அம்பலப் படுத்தி ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். 'சரசவிய' பத்திரிகையின் வேண்டுகோளின்படி நான் எழுதிய இக் கட்டுரை பின்னர் பிரசுரிக்கப்படவில்லை. பிரச்சார யந்திரம் ஒரு சிலரின் கையில் தான் இருக்கிறது என்பதும், அவர்களது புளித்துப்போன கருத்துக்களின் ஊதுகுழல்கள்தான் இவை என்பதும் இச்செயல்களால் வெளிப்படுகின்றன. இந்தப் பின்னணியில் வசந்த ஓபயசேகராவின் சாதனையின் பெருமை துலக்கமடைகிறது. சமூக யதார்த்தத்தில் கால் ஊன்றி நின்று கலாரீதியில் வெற்றிகாணக்கூடிய படங்களுக்கு இது ஒரு வழிகாட்டியாகும்.

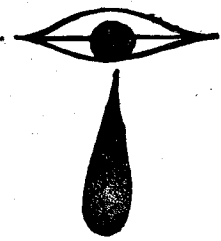
எச். ஏ. செனிவரத்தினுவின் சூடான வார்த்தைகள் சிங்கள சினிமா விமர்சனத்துறையில் நிகழும் வாதப் பிரதிவாதங்களின் சூடுபற்றி ஊகித்து அறிய வாசகர்களுக்கு உதவலாம். இளம் விமர்சகர்களின் கண்டனங்களிற்குப் பதில் சொல்லும் முறையில் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் நடந்த

கருத்தரங்கொன்றில் லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் இப்படிச் சொன்னாராம். 'தெரு விபத்துக்களையும், பாராளுமன்ற விடயங்களையும் பற்றிக் கிறுக்கும் சிலர் இப்போது விமர்சனம் எழுதத்தொடங்கி விட்டார்கள். சினிமாவைப்பற்றி ஏதாவது அர்த்தம் உள்ள விடயங்களை இவர்களால் எழுத முடியுமா?' சிங்கள சினிமாவின் உள்ளடக்க பல வீனம் பற்றிச் சுட்டிக்காட்டும் முற்போக்கு விமர்சகர்களைச் சேர்ந்த லெஸ்டர் இப்படிச் சாடியிருக்கிறார்.

கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுள் வெளிவந்த சிங்கள 'கலைப் படங்களான' 'எயா தன் லொக்கு மமய', 'வீரபுரன் அப்பு', 'பம்பறு அவித்', 'கெஹணு மமய', 'அகலின் பொல வட்ட' முதலிய படங்களைத் தொடர்ச்சியாகப் பார்த்துவந்த ரசிகர்களுக்கு 'பலகெட்டியோ'வின் புதுமை துலக்கமாகத் தெரியத்தான் செய்யும். இன்றைய சூழலில் இது ஒரு துணிகர முயற்சி என்று எச். ஏ. செனிவரத்தன் பாராட்டியிருப்பது நியாயமானதே.

இறவாதவன் விண்ணப்பம்

எதைப்பே, நான் *இறந்து போனதும்
என் பொருட்டு துயரகீதம் இசைக்காதே!
என் தலைமாட்டில்
சிவப்பு ரோஜாக்கள் உதிரும் வண்ணம்
செடிகள் எவையும் நட்டு விடாதே!
ஆம். நிழல் தரும்
நீள் சைப்ரஸ் மரங்கள் கூட
அங்கே வேண்டாம்.
நீ செய்யவேண்டியதிதுவே.
என் மேல் பச்சைப் புற்களைப் படரவிடு!
அதில் படியும் பனித்துளிகள்
வெள்ளிக்குழிகளாய்
என்றைக்கும் ஜொலிக்கும்.

—அசல்: ஆங்கிலம்.
தமிழ் மூலம்: ஜே. ஏ. எஸ். லெனின்குமார்.

இந்த ஆண்டு....

இந்த ஆண்டு
எங்களுடையதாம்
உலகம் எங்கும்
கொண்டாட்டங்கள்

காதர் ஹோட்டலின்
கழிவுத் தொட்டி
நிரம்பி வழியும்
நாளில் மாத்திரம்
நிச்சயம் எங்கள்
“கொண்டாட்டம்” நிகழும்

இந்த ஆண்டு
எங்களுக்குரியதாம்
கல்லூரிகளிலே
கலை நிகழ்ச்சிகள்

பாதையோர “சிளாட்பாரத்தில்”
பசி வயிற்றோடு
பிறந்த மேனியில்
நாங்கள் போடும்
“நாடகங்களும்”
நன்கு எங்கள்
நிலையை உணர்த்தும்

இந்த ஆண்டு
எங்களுக்காகவாம்
ஆண்டின் நினைவால்
மரங்கள் நாட்டி
வேலிகள் இட்டு
வளர்க்க வேண்டுமாம்

நாங்கள் இங்கு
வேலிகள் அற்ற
வீதிகளில் வாழுகின்றோம்.

—லோகேந்திரலிங்கம்

காசு கொடுத்து
வாங்கிப் படியுங்கள்!

சிரித்திரன்

பிரியமுள்ள வாசகர்களே,
தங்கள் சந்தாக்களை,
ஆலோசனைகளை, ஆக்கங்களை
உடனுக்குடன் அளித்து
எங்களுடன்
ஒத்துழைத்தால் என்ன?

ஆசிரியர்: ‘சீற்று’
ஆர். கே. எம். வீதி,
கல்முனை.

சமாந்தரங்கள்

என் மனம்! கறுப்பு நிறம்! - அது
பெருமூச்சால் கருகிப்போன
கற்பனைகளின் சமாதி.
கறுப்பிடையே வெள்ளியாய்
குறுக்கே விழுந்த
சிந்தனைக்கோடுகள்! அவை!
காதல் கோடு....! பாவக் கோடு....!
பாசக் கோடு....! கடமைக் கோடு....!
இன்னும்....!
என் எதிர்காலத்தின் கற்பனைக் கோடுகள்!
எல்லாம்;
வேலையின்றி விரக்தியுற்ற
என் மனதின் சமாந்தரக் கோடுகள்!
அவை;
தூரத்தின் பச்சைதேடி
நீளுகின்ற கோடுகள்.

Predatism

எச்சிலை சுமக்கும் பீப்பா
என் அட்சய பாத்திரம்
பிச்சை எடுத்துப் பத்தா விடில்
இச்சையுடன் ஆராய்ச்சி! - அதில்
மிஞ்சிய சோற்றைக் கண்டுபிடிக்கும்
விஞ்ஞானி -
நாயோடும் காக்கையோடும் நான்
உறவாடி உருகி நிற்கும்
சமுதாய வீதியின்
ஓரத்து நிர்வாணம்.

- வே. வர்ணகுலசிங்கம்.

கறுத்துப்போன

1 தமிழ்த் திரையுலகிற்கு இரண்டாவது
எம். ஜி. ஆரோ அல்லது சிவாலியோ தோன்றப்
போகிற அபாயம் தென்படுகிறது. பாத்திரங்க
ளோடு ஒன்றித்து நிரம்ப ஈடுபாட்டுடன் நடித்த,
நடிக்கும் தமிழ்த் திரைப்படக் கலைஞர்களை விரல்
விட்டு எண்ணி விடலாம். இந்த வகையில்
நமது நம்பிக்கைக்குரிய கலைஞராகத் தெரிந்த
கமலஹாசன் இன்று வேறெங்கோ போக ஆரம்பிப்
பது வருத்தத்துக்குரிய விஷயம். மற்றத் திலகங்
களைப் போல் தாங்கள் ஏற்கும் எல்லாப் பாத்திரங்
களுக்கும் இடையே ஒட்டுமொத்தமான ஒரு சாயலே
யும், உறவையும் ஏற்படுத்தாமல் பாத்திரங்களுக்கு
உயிரேற்றுவதில் குறியாயிருந்தவர் இவர். மசா
லாப் படங்களின் ஆதிக்கத்தைக் கேலி பண்ணிய
வர். இவருக்கு இப்போது என்ன நடந்தது?
இவர் இயக்கும் படங்கள் சிந்துபாத், சங்கர்லால்,
மேற்கே உதிக்கும் சூரியன்... அதோடு தற்சமயம்
இவர் நடித்து வெளிவந்த, வரவிருக்கிற படங்
களின் பட்டியலும் திருப்தி தருவதாக இல்லை.
அலாவுதீனும் அற்புத விளக்கும், கல்யாணராமன்,
தாயில்லாமல் நானில்லை.... லட்சுங்கத்தான்
கமலஹாசனுக்கும் இப்போது லட்சியமா?

நம்பிக்கைகள்

2 தொன்ச ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆனந்த விகடனில் 'தரையில் இறங்கும் விமானங்கள்' தொடர்கதையாக வெளிவந்தது. இந்துமதி எழுதியிருந்தார். வாசலிலே போடப்பட்ட கோலங்களின் காலை நேரத்துப் பளிச்சீடு போல தென்பட்ட அந்த நளினமான, மிருதுவான கதை எங்கே? இன்று இத்தனை புத்தகக் கடைகளிலும் பளபளக்கும் அட்டைகளுக்குள் சிறைப்பிடிக்கப் பட்டுத் தொங்குகிற இந்துமதியின் 'தோற்றுப் போன ஆற்றல்கள்' எங்கே? தமிழகத்துப் பத்திரிகை முதலாளிகளால் ஆற்றல் இழக்கவைக்கப் படுகிற எழுத்தாளர்களின் வரிசையில் இந்துமதியும் இன்று அடக்கம். 'தரையில் இறங்கும் விமானங்களை'ப் போல் இன்னொரு நாவலைத் தன்னால் இன்னமும் தரமுடியவில்லை என்ற வாக்குமூலத்தை (சோகப் பெருமூச்சை) ஒரு பத்திரிகையில் சமீபத்தில் அவரே வெளிப்படுத்தினார். தி. ஜானகிராமனின் 'அம்மா வந்தாளி'ல் மிகவும் ஆழ்ந்து போகும் இந்துமதி ஒரு சிறந்த வாசகி என்பதில் நமக்கு சந்தேகமில்லை. சிறந்த படைப்பாளிதானா? என்பதை 'தரையில் இறங்கும் விமானங்களுக்குப்' பிறகு அவர் நிரூபிக்கவேயில்லை.

- வ -

விடிவு?

ஐயா பசிக்குது.

ஐயோ பசிக்குது.

அனுதாபம் எதுவுமில்லை

அழுதாலும் உணவில்லை.

அல்சேஷன் நாய்க்குப் போடும்

அறுசுவை உணவில்

ஐவர் நாம் உண்போம்.

எழுபத்தி ஒன்பது சிறுவர் ஆண்டா?

எங்களுக்கு விடிவு உண்டா?

- கிருஷ்.

அலாவுதீனும் அற்புத விளக்கும்

அற்புத விளக்கு

தன்னிடமிருப்பதாய்

அலாவுதீனர் சொல்லி வைத்தார்.

அற்புத விளக்கின் சாகஸங்களை

அனைவரும்

இங்கே பார்க்கத் தொடங்கினர்.

நடைபாதைகள் தோறும்

நானாவித சாமான்கள் குவிந்தன.

கண்ணாடித்தட்டுப்புகளுக்குப் பின்னாலிருக்கும்

'டெலிவிஷன்' பெட்டிகளில்

முகம்மதலியும், ஸ்பிங்ஸும்

உக்கிரமாய் மோதிக் கொண்டனர்.

ரெண்டாம் குறுக்குத் தெருவின்

துணிக் குகைகளுக்குள்

மக்கள் யாவரும் புதுந்து பார்த்தனர்.

'அப்பலோ சர்க்கலி'ன் ஆட்டங்களை

ஆவென்று பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

அலாவுதீனும், அற்புத விளக்கும்

செய்கின்ற வேலைகள் இவை என

மக்களின் வியப்பு மலையாய் உயர்ந்தது.

பாணுக்கும், மாவுக்கும்

வில்லை 15 சதத்தால் கூடியதும்

பஸ்ஸுக்கு

மெதுவாய் கட்டணம் உயர்ந்ததும்

கண்டு கொள்ளாதீர்!

உலகச் சந்தையில் வில்லை உயர்ந்தால்

அலாவுதீனும் இங்கே என்ன செய்வார்?

- பொன். சுசுமாரன்.

மாஜிகளும், கூஜாக்களும்

சமீபத்தில் அனைத்திந்திய எழுத்தாளர்கள் சங்கத்தின் முதலாம் ஆண்டு விழா சென்னை மயிலாப்பூரில் நடைபெற்றது. அங்கு பேசிய அகிலன், கி.வா.ஜ., நா. பார்த்தசாரதி, கு.ராஜவேலு, சோமு, சு. சமுத்திரம், ராஜம் கிருஷ்ணன் போன்றோர் ஒத்த குரலில் — ஆபாச எழுத்தாளர்களை வன்மையாகக் கண்டித்திருந்தார்கள். உடனே இதயம் பேசுகிறது மணியன் நக்கீரனை முடுக்கி விட்டார். ஆண்டு விழாவையும், அங்கு பேசியவர்களையும் கடுமையாகத் தாக்கி 'இதயம். பேசுகிறது' ஒரு கட்டுரை எழுதப்பட்டது. தொழிற் போட்டி காரணமாக மணியனுக்குப் பகையாளியாய்ப் போன சாவி கூட "ஆஹா இதுவல்லவா கட்டுரை" என்று பாராட்டுமாலையைத் தன் பத்திரிகையில் நக்கீரனுக்கு சூட்டினார். பார்த்தசாரதியின் கையிலும் ஒரு பத்திரிகை இருந்தது. உடனே தீபத்தில் நக்கீரன் கட்டுரைக்கு எதிர்க்கட்டுரை 'நக்கீரனுக்கு அப்பன்' என்பவரால் எழுதப்பட்டது. 'இதயத்தில் எழுதியவர் நக்கீரன் அல்ல. ந(ாய்)க்கீரன் என்று 'நக்கீரனுக்கு அப்பன்' சாடினார்.' நமது குறிப்பு: கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்புவரை ஜனரஞ்சக இலக்கியம் படைத்துப் புகழ்பெற்றிருந்த ஒரு கும்பலுக்கும், இன்று பளபளா அட்டைகள் போட்டு கவர்ச்சி இலக்கியம் படைக்கும் மற்றொரு கும்பலுக்கும் நடக்கும் 'காட்போட்' கத்திச்சண்டை இது. சேதம் எதுவும் ஏற்படாது. சந்தர்ப்பம் வரும் போது ஒருவரையொருவர் அனைத்தும் கொள்வர். இப்போது நடப்பது இடத்தை இழந்தவர்களுக்கும், இடத்தைப் பிடித்தவர்களுக்கும் இடையேயான சண்டைதான். அ. தி. மு. க. வுக்கும் தி. மு. க. வுக்கும் இடையிலே நடக்குமென்று மாதிரி. உண்மையான இலக்கியமும் இலக்கியவாதிகளும் உள்ள இடம் வேறு என்பதை கலை - இலக்கிய பிரக்ஞை உள்ள எந்த ஒருவனும் உணர்வான். துரதிருஷ்டமான சம்பவம்: இந்தக் கும்பலிலே போய் ராஜம் கிருஷ்ணனும், சு. சமுத்திரமும் மாட்டிக்கொண்டது.

தெறித்தவை

ஏன்?
ஏன்?
ஏன்?

- நான் ஆங்கிலப் படங்களைக் கொப்பியடிக்கிறேன் என்று குற்றஞ் சாட்டுகிறார்கள். அவர்கள் யோசிக்க வேண்டாமா? ஆங்கிலப் படங்களைப் பார்ப்பதற்கு எனக்கு எங்கே நேரம் இருக்கிறது? —கே. பாலச்சந்தர்.
- "பாலசந்தருக்கு நேரமில்லாமல் இருக்கலாம். அவருடைய உதவியாளர் அனந்துவுக்கு நிறைய நேரமிருக்கிறதே."
— தமிழ்நாட்டு விமர்சகர் ஒருவரின் பதில்.
- 24 C வேதபுரத்து முதல் வீதி படத்துடன் திரையுலகை விட்டு விலகுவதாக இருக்கிறேன். திரையுலகின் சூழ்நிலைகள் எனக்குப் பிடித்தமானதாக இல்லை. 'அவள் அப்படித்தான்' எடுத்த ருத்ரய்யாவும் Commercial field க்குள் நுழைந்துவிட்டார். இப்போது நான் தனித்த பிரயாணி. குடிசை திரைப் படத்தின் பின் என் நண்பர்களும் என்னை விட்டு விலகி வெவ்வேறு குழுக்களில் இணைந்து விட்டார்கள். —ஜெயபாரதி.
- நீங்கள் சட்டம் போட்டுவிட்டீர்கள் என்பதற்காக, தண்டித்து விடுவீர்கள் என்பதற்காக பயந்துகொண்டு ஒரு கோழை போல் நான் குடிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புவீர்களா? குற்றவாளியாக்குவதும் கோழையாக்குவதும் தான் சட்டத்தின் நோக்கமா? —ஜெயகாந்தன்.

- ★ சமீபத்தில் சென்னையில் நடைபெற்ற சி. எல். எஸ். கருத்தரங்கின் போது கலாநிதி கைலாசபதி தனக்கு சமகால இலக்கியங்களில் அவ்வளவாகப் பரிச்சயமில்லை என்ற பொறுப்பற்ற பதில் கூறியது....
- ★ ஏராளமான சினிமா ரளிகர்களையும், மூன்று திரையரங்குகளையும் உள்ளடக்கிய கல்முனைப் பகுதியில் இன்று வரை பொன்மணி திரையிடப் படாதது....
- ★ கிழக்கு மாகாண மக்கள் வாடுவோலிப் பெட்டிகளைத் திறந்தால் போதும், சதா திருவெம் பாவை காலத்து சங்கொலிதான் - புயலுக்குப் பிறகு இயங்காமல் போன அம்பாறை மல்வத்தை உபநிலையத்தை இதுவரை இயங்கச் செய்யாதது....
- ★ டொனி ரணசிங்ஹவுக்கு, மாலினிக்கு, பத்திராஜவுக்கு ஜனாதிபதி பரிசு, பாராட்டு எல்லாம் கிடைத்தது சரிதான். ஈழத்துத் தமிழ்த் திரையுலகைப் பொறுத்த வரையில் கொடுத்த வரைக்கும் நன்றாகச் செய்துவிட்டுப் போன எத்தனையோ கலைஞர்கள் இருக்க பரிசு ராம்தாலுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தது....

தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதியால் உள்நாட்டு சஞ்சிகைகளும், படைப்பாளிகளும் பாதிக்கப்படுகின்றனர் எனப் பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருவது 'சும்மா வாய்க்கு அவல் வந்து பட்டதைப்' போல் ஒன்றுதான்.

சரி, தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளைத் தடை செய்துவிட்டால் இங்கே என்ன நடந்துவிடப் போகிறது? குழுதம், கல்கண்டு, அம்புலிமாமா ஆகியவற்றின் நிழல்கள் இங்கே வர ஆரம்பிக்கும். அவர்கள் அரை நிர்வாண அட்டைகள் போட்டார்கள் என்றால் இவர்கள் முக்கால் நிர்வாண அட்டைகள் போடுவ தில்தான் குறியாக இருப்பார்கள்.

அதோடு தென்னிந்தியாவின் பிரபல சஞ்சிகைகளை முற்று முழுதாக ஒதுக்குவதற்கும் இல்லை. நல்ல இலக்கியவாதிகளின் அனுசரணை அந்த சஞ்சிகைகளுக்கெல்லாம் தற்சமயம் தேவைப்படுகிறது. ஜெயந்தன், அசோகமித்திரன், லா. ச. ரா., தி. ஜானகிராமன், நீல. பத்மநாதன், சுஜாதா ஆகியோருடைய எழுத்துக்களை எல்லாம் இவற்றில் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இவற்றையெல்லாம் தடைசெய்துவிட்டு இணுவையூர் பாஸ்கர திருச்செந்திநாதன், தமிழ்ப் பிரியா, திக்குவெல்லை கமால் போன்ற கோயில் மேளங்களின் வழக்கமான ஒலிப்புக்களையா கேட்கச் சொல்கிறீர்கள்? நானாறு பூக்களும் நன்றாகவே மலர்ந்து விட்டுப்போகட்டும் என்பதுதான் என் கருத்து.

—எஸ். புஷ்பராஜா.

வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டாலோ தமிழக கலாசார தொடர்பு பரிவர்த்தனை அது இது என்று சொல்லி மறப்போர் தொடுக்கும் பேர்வழிகளுக்கு இது ஒரு அவல்! அதே நேரம் இறக்குமதி வேண்டும் என்றாலோ கடல்மடைதிறந்ததுபோல் தமிழக இலக்கியச் செழுமைகள் மோளுக்களாக, இதயங்களாக, சாவினளாக, பூட்டுகளாக... அப்பா... இன்னும் (சற்று மூச்சுவிடுங்கள்) சகிக்கமுடியாத சரக்குகள் இவை.

இடையில் தமிழகத்தின் ஏதோ ஓர் புறத்தில் உருவாகின்ற

தமிழ்நாட்டிலிருந்து இங்கு வந்து குவியும் சஞ்சிகைகளைத் தடைசெய்ய வேண்டுமென்ற சத்தம் குறித்து இருவரிடம்

விசாரிப்பு

உண்மையான தரமான இலக்கிய நூல்களின் வருகையும் இதனுள் அடங்கி விடுவது ஒரு திருப்தி.

வேண்டாம் என்று சொல்லி விடுவதனால் முற்றாகவே கதவை அடைக்கவும் வேண்டாம். வேண்டும் என்பதால் 'கலாசார தொடர்பு மிளிரும் குப்பைகளை' அனுமதிக்கவும் வேண்டாம். மோளுக்களும், இதயங்களும், ராணிகளும், கல்பனாக்களும், அலிபாபாக்களும் தான் கலாசார தொடர்பு ஏற்படுத்த முடியுமென்றால் அந்தக் கலாசாரத் தொடர்பு அவசியமா?

எதுவும் ஒரு கட்டுப்பாட்டினுள் அமைந்தால் சாதகமான நிலை ஏற்படமுடியும். தரமான தமிழ் நூல்களை இனங்கண்டும் வெகு ஜன ரீதியான ரசனையை கொச்சைப்படுத்தாமலும் அமைந்துவிட்டால் திருப்தி! ஆனால் இதனையார் தீர்மானிப்பது? எவ்வாறு கட்டுப்படுத்துவது? எல்லாம் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட தமிழ் கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சருக்குத்தான் சமர்ப்பணம்...

—சபா. சபேசன்.

உளர் எல்லை

பஞ்சின் சிதறல்கள்
வெகு தொலைவில்
மண்ணோடு
மௌமாய்ப் பாஷிக்கும்.
வெண் மணற் பரப்பில்
தூண்கள் ஆயிரம்;
அவை காய்கள் தாங்கும்,
தோகை விரித்து.
(ஒருத்தியோடோடிப்
சிடித்தால்
எப்படி இருக்கும்?)
கண்களை உறுத்தும்

நீலத்திரை
பின்னால் இருக்கும்.
எங்கள் 'புகைகளைத்' தவிர
இந்தக் கோயிற்படிக்கட்டு
எரியுங் கற்பூரங்களையும்
ஏற்பதுண்டு.
எப்போதேனும்
கடக்கும் பஸ்களிலிருந்து
எட்டிப்பார்க்கும்
சில தலைகள்.

—அஸ்வினி.

அதுவேறு ஆள் அதுவேறு ஆள் அதுவேறு ஆள் சிறுகதை

சண்முகம் சிவலிங்கம்
சண்முகம் சிவலிங்கம்
சண்முகம் சிவலிங்கம்
சண்முகம் சிவலிங்கம்

திகைத்துப்போய் இருந்தான். நாடியைக் கையில் தாங்கிக்கொண்டு இன்னும் கட்டிலில் இருக்கிறான். எல்லாம் நடந்து முடிந்துவிட்டது. கொஞ்ச நேரத்திற்குள் முடிந்துவிட்டது. எல்லாம் ஒரு இரண்டு நிமிஷம்தான். தொடக்கம் வளர்ச்சி முடிபு எல்லாமே, அந்த இரண்டு நிமிஷந்தான்.

இதோ. மேசையில் குப்புறக்கிடக்கிறது. வில்லியம் பாறெற்றின் 'தி இரூஷனல் மேன்' பச்சை நிற அட்டையும், பளிங்குத்தாளும். இது இல்லாவிட்டால் ஒன்றும் நடந்திருக்காது. இது இல்லாவிட்டால் இன்னொன்று இருந்திருக்கும், இதை இவன் இரவு வாசித்து முடிப்பதற்கு அவன் விட்டிருந்தாலும் பரவாயில்லை. விளக்கு வெளிச் சத்தில் அவனுக்கு நித்திரை வரவில்லை என்பது தான் உண்மைக் காரணமா? உண்மைக் காரணம் அவனுக்கு விளங்கியது. உடனே விளக்கை அணைத்துவிட்டு அவளை அணைக்கத் தொடங்கினான். வில்லியம் பாறெற்ற தலைமாட்டில் கிடந்தார்.

விடிந்ததும் வில்லியம் பாறெற்றை அவன் தடவினான். வில்லியம் பாறெற்றை முந்திக் கொண்டு ரிஷி அவன் நெஞ்சில் துள்ளிக் குதித்தான். பொல்லாத ரிஷி! அவனையே உரித்து வைத்ததுபோல். மூத்தவன் வித்தி முசுறு போல் இல்லை. அவன் மூணாவது பிறந்த நாளை நவம்பரில் எதிர் பார்க்கிறான். ரிஷி போன மாசந்தான் முதலாவது பிறந்த நாள் கேக்கை தத்தக்க பித்தக்க நடந்து வந்து வெட்டினான். அதனால்தானா ஆளை இப்படி பிய்த்துத் தின்றுவிடுகிறான். அம்மா கோப்பிக்கு தண்ணீர் வைக்க வித்தியுடன் இவனையும் கொண்டுபோக ஏலாதா? அப்பாவின் நெஞ்சுதானா இவனுக்குத் தொட்டில்? அந்தப் பெட்டை பூமணி வந்திருந்தால், அவளிடம் இந்த ராஸ்க்கலை தூக்கச் சொல்லிவிட்டு அவன் வில்லியம் பாறெற்றைத் தூக்கலாம்,

ரிஷி ஒரு கையிலும், வில்லியம் பாறெற்ற மறுகையிலுமாக அவன் படுக்கையறையை விட்டு மண்டபத்துள் வந்து யன்னல் சீலையை நீக்கிப் பார்த்தான். வாசலில் பூமணியின் எலிவால் பின்னல் தெரிந்தது. அவன் சந்தோஷத்துடன் கதவைத் திறந்துகொண்டு, வெளி வராந்தாவுக்கு வந்தான். அதற்கிடையில் அந்த எலிவால் பின்னல் தொம்மை உருவம், கிணற்றடியில் சட்டி பாளை கோப்பை பீங்கான் மத்தியில், குந்திவிட்டிருப்பது பாழைகளினூடே தெரிந்தது. இவன் யாரைச் சபிக்கலாம்? மனைவி குசினிக்குள் கோப்பிக்கு முட்டை அடிக்கும் சத்தம் கேட்டது.

ஷோகேஸில் கொஞ்சம் சொக்கிலேட்டுகள் தெரிந்தன. முதல் நாள் மாலையில் வாங்கி வந்ததை தாய் எப்படியோ ஒளித்து வைத்துவிட்டாள். வாய்த்துப்போனது இவனுக்கு. சொக்கிலேட்டைக்கொடுத்து ரிஷியை வாசல் மணலிலும் விட்டுவிட்டால், இவன் வில்லியம் பாறெற்றைத் திறப்பதற்கு தடை என்ன? போச்சு. பாழாய் போன வித்தி, என்ன கழுக்ககண் அவனுக்கு. ரிஷியுடன் சொக்கிலேட்டுக்காக சண்டை பிடிக்க வந்து விட்டான். பிள்ளைகளை பனியில் விட்டதற்காக அவன் வேறு புறுபுறுப்பது கேட்கிறது. புறுபுறுத்துக் கொண்டே கோப்பியையும் கொண்டு வருகிறான். அவ்வளவு போதும். அந்தக் கோப்பியுடன் அவனுக்கு இனிக்கொஞ்சம் விடுதலையும் கிடைக்கும். கோப்பி குடிக்கவாவது விடுதலை வேண்டாமா? கோப்பியின் குட்டுளையே அவன் நாலைந்து பக்கங்களை உறிஞ்சித் தீர்த்துவிடமாட்டானா? கோப்பிக் கோப்பையை ஒரு கையிலும், அவிழ்ந்த சாரனும் வில்லியம் பாறெற்றும் மறு கையிலுமாக அவன் படிப்பறைக்கு வந்தான். இரண்டு பந்தி ஓடவில்லை, அதற்குள் அவள் கதவில் இடறிக் கொண்டு உள்ளே வருகிறாள்.

“புட்டுக் குழல் அம்மாட்ட; போய் எடுத்திற்று வாறன். தம்பி இங்க நிக்கட்டும்”

ரீஷியை கக்கத்திலிருந்து இறக்கி மேசைக் காலுடன் நிறுத்தினான்.

“சேச்சே, அவனையும் கொண்டு போ.”

“இல்லெல்ல, அவன் இஞ்ச நிக்கட்டும்.”

“இஞ்ச பாரு, இவனைக் கொண்டு போ. ஏய் ராணி நான் சொல்றதென்ன, நீ போறதென்ன?”

அவள் திரும்பி செல்லமாக அவனைப் பார்த்தாள். ‘ராணி’ என்று அவளுடைய பெயரைச் சொன்னதற்குக் கிடைத்த பரிசா? அவனுடைய மண்டைக்குள் சுர் என்று ஏறியது.

“இஞ்ச பார், இவனைக் கொண்டு போ ராணி. இவனைக் கொண்டு போ. நான் சொல்றன், இவனைக் கொண்டு போ.”

அவன் கத்தினான். கத்தும்போது ரீஷியும் ‘வீல்’ வைத்தான். கட்டிலில் ஏற முயன்று வழக்கி தலை அடிபட விழுந்திருக்கிறான். ரீஷி விழுந்ததும், வீரிட்டதும் இவனுக்குப் பெரிய வெற்றி! அதை வைத்து வழக்காடுகிறான்.

“அடே, இன்னும் விழுடா, விழு. விழுந்து சாகுடா... சாகு... எனக்கென்ன.”

அது வேலை செய்தது. அவள் ஓடி வந்தாள். இவனுடைய கூச்சலும் கூப்பாடும் அவளுக்கு சகிக்கவில்லைப் போலிருந்தது.

“நமக்கு ஒண்டுக்கும் இதில்லடாப்பா. இஞ்ச வாடா, உன்னைச் சாமியறைக்கள்ள போட்டு பூட்டிப்போட்டுத்தான் போவன்.”

அவள் பிள்ளையை வாரி எடுத்து ஏறியப்போ வது போலக் கொண்டுபோனான். அவன் கத்தினான்.

“ஏய் விசரி, விசரி, அவனைக்கொண்டு போயிற்றுக் கொண்டுவந்தால் உனக்கென்ன?”

பக்கத்து அறையில் அவன் குழந்தையை விட்டுப் பூட்டுவது கேட்டது. ‘இவளுக்கு என்ன பிடித்திருக்கிறது’ என ஒரு கணம் வெகுண்டான். பின்னர் ‘நமக்கென்ன, சாமியறைதானே. அவனுக்கு சம்பந்தமில்லாத அறை. கட்டில், மேசை, கதிரை ஒன்றுமில்லாத கயிற்றுப்பாய் விரித்த அறை பரவாய் இல்லை’ என்ற பாவனையில், பாறெற்றின் அடுத்த பந்திக்குத்தாவினான். அதே வீச்சில், அவனுள் ஒரு முள்ளம்பன்றி சிலிர்த்தது.

“என்ன இவள், நான் சொன்னதைக் கேளாமல் தன் மூப்புக்கு அதுவும் அந்தப் பச்சைக் குழந்தையை அறைக்குள் போட்டுப் பூட்டிக் கொண்டு—”

அதே சமயம் சாமியறைக்குள் ரீஷி ஓசை போடத் தொடங்கினான். இவன் போருக்குத் தயாரான சேவலாய் துள்ளிப்பாய்ந்தான். ஓடிப்போய் கதவைத்திறந்து ரீஷியைத் தூக்கி வந்தான்.

“பூமணி... பூமணி... டியே பூமணி”

குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு வராந்தாவுக்கு வந்தான். பூமணி கிணற்றடியில் பாணையிலும் கேத்தலிலும் நீர் நிரப்பிக் கொண்டு நின்றான்.

“பூமணி..., இங்க வா. தம்பியைப் பிடி”

அவதிலும் அவசரத்திலும் அவனுக்குக் கொன்னியது. பூமணியோ, எந்த அவதியும் இல்லாமல், எந்த அவசரமும் இல்லாமல், பாணையையும், கேத்தலையும் குனிந்து மெதுவாக எடுத்துக் கொண்டு நின்றான்.

“அடியே, நான் சொல்றதென்ன? நீ செய்யிறதென்ன? அதை வை’டி. வைச்சிற்று வந்து தம்பியைப் பிடி.”

அவனுக்கு நா குளறியது. எனினும் பூமணி எந்தச் சலனமும் இல்லாமல், அந்த எலிவால் பின்னலும் கம்புபோல் நிற்க, பாணையை உள்ளங்கையில் ஏந்தி, கேத்தலை மற்றக் கையால் தூக்கியபடி தேர்போல் அடிமேல் அடிவைத்து அசைந்தான். அவளுடைய ‘மந்தத்தனம்’ அது என்று பொறுத்துக் கொண்டவனைப்போல, அவன் குழந்தையைக் கொண்டுபோய் அவள் முன் நிறுத்தினான்.

“இந்தா, தம்பியைப் பிடி—”

குழந்தை, அவளுக்குப் பின்னே தத்தகப் பித்தக நடந்து குசினிக்குள் போனது. இவன் திரும்பி வராந்தாவுக்கு வந்தேற, குழந்தை உயிர் போகிறதுபோல், ‘வீர்’ என்று கத்தி விறைப்பது கேட்டது. உறுமுகிற புலி ஒன்று அங்கு ஓடிப் போனது.

“என்னடி அது?”

“தம்பி உழுந்திற்று”

காதுக்குள் நாராசம் பாய்ந்தது. அவன் அவ்வளவு சொல்லியும் இந்தத் தொம்மை, தன்பாட்டுக்கு ஆறுதலாய் பாணையை இறக்கி, அடுப்பில்

வைத்துக்கொண்டிருந்தாளா? பாய்ந்து அவளுக்கு 'பளார்' என்று ஓர் அறை போட கை துடித்து உயர்ந்தது. சின்னப்பெட்டை, தாயில்லாத ஏழை-அவளுக்கு ஏசுவும் கூடாதென்று அவன் ராணிக்கு எத்தனை முறை சொல்லியிருப்பான்? எனினும் அவனையும் மீறி அந்தக்கை உயர்ந்து விட்டது. உயரும்போது தெரியவில்லை. தெரிந்ததும் அது அடாத்தனம் என்றொரு மின்னல், அவனது கோபத்தின் குறுக்காக வெடிக்கிறது. அறைவதற்குப்போன கை அறையாமல், அவளுடைய தலையைப் பற்று கிறது. தலையைப் பற்றும் போதும், அந்த அடாத்தனத்தைக் கண்டு அவனே அதிர்ச்சி கொள்கிறான். அவன் ஒருவனா, இரண்டு பேரா? பற்றிய அவளுடைய தலையை அவன் குலுக்கி, அவளுடைய எலி வால் பின்னலையும் இழுத்து ஆட்டும்போது, அதன் அழுக்கேறிய சீத்தை ரிபன் கீழே விழுகையிலும் அந்தக் குரூரத்தின் மின்னல், அவன் மூளைக்குக் குறுக்காக வெடிக்காமல் இல்லை. எனினும் ஒரு நியாயதேவன் அங்கு வந்து உட்காருகின்றான்.

'அவள்மீது கோபப்பட நியாயம் உண்டு- அவளுக்கு அலட்சியம்- அவளுக்கு மந்தகுணம்-'

இந்த நியாயதேவன், அவன் நரம்பையும் தசையையும் பொம்மவாட்டம் செய்ததினால், அவனுடைய காலும் உயர்கிறது. உயர்த்திய காலே ஒருவாறு மடக்கி முடக்கிக் கொள்ளத்தான் முடிகிறது.

பிட்டுக் குழலுடன் வந்தவள் நடப்பதைக் கண்டு பரிதவிக்கிறாள். குழந்தையைத் தூக்கி அரவணைத்தபடி அவளைப் பார்க்கிறாள். அவள் பார்த்தது அவனையல்ல. அவன் பார்த்ததும் அவனையல்ல. ஓர் இரையை கபளீகரம் செய்துவிட்டுத் திரும்பும் ஓநாயைப் போல அவன் வெளியேறுகிறான்.

மண்டபத்துள் வந்ததும் அவனுடைய ஆத்திரம் அடங்கிவிட்டதுபோல் தோன்றுகிறது. அவனும் அப்படித்தான் நினைத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் படிப்பறைக்குப் போனதும், முழுப்பாரமும் அவனைத் தாக்குவது போலிருந்தது. ஓர் இடியின் தூரத்து எதிரொலிகள் அவனது மூளை ஓட்டினுள் கடகடக்கின்றன. அவன் வேலைக்காரப் பெட்டையை அடித்தானா? ஒரு கிழப் புலியைப்போல் பாய்ந்து சென்று, ஓர் ஓநாயைப்போல் திரும்பி வந்தானா? "சே... சே..., சேச்சே... சீ! ஓ!" இளைத்துக் களைத்த வேங்கை மீண்டும் தப்புவதற்கு வழி தேடுகின்றது. ஏதோ பொத்துக் கிளம்புகிறது. ஏதோ தலைக்கேறுகிறது. எழுகிறான்.

"படர்...!"

இருந்த கதிரையை படரென்று தரையில் தன் பலம் கொண்ட மட்டும் மோதி அடிக்கிறான். போதும். போதுமா?... கோப்பி ஆறிப்போய் இன்னும் மேசையில் இருக்கிறது. எடுத்துக் குடிக்கிறான் குடித்துக் கொண்டே போட்டிக்கோவுக்கு வருகிறான். நெற்றியிலும், புருவத்திலும், நாடியிலும், உதடுகளிலும், சுருக்கம், பெருக்கம், அழுத்தம், தவாளிப்பு, அவலம், வேதனை - இமைகளை மூடுகிறான். எரிமலை வெடித்துக் கக்குகிறது.

"சலார்"

கோப்பிக் கோப்பையை கோப்பியுடனேயே படியில் ஓங்கி வீசுகிறான். விசக்கென்று மண்டபத்துள் போகிறான். மீண்டும் போட்டிக்கோவுக்குள் வருகிறான். போட்டிக்கோ சுவர் முழுதும் கோப்பி தெறித்து அழுக்காகிக் கிடக்கிறது. கோப்பைத்துண்டுகள் வாசலில் சிதறிக் கிடக்கின்றன. சொல்ல முடியாத சோகமும் அழுக்கமும்.....

மீண்டும் படிப்பறைக்கு வருகிறான். விழுந்து கிடந்த கதிரையை எடுக்கப் போகிறான். அது உடைந்து தூளாகக் கிடக்கிறது. விழிகள் கூர அதைப் பார்க்கிறான். அதில் அவனுக்கு ஒரு திருப்தியா? அதிருப்தியா? கட்டிலில் இருக்கப் போகிறான். அதில் சுருட்டிக் கிடந்த கம்பிளிப் போர்வையை எடுக்கிறான். எடுக்கும்போது அவனுள் என்ன நடந்தது? எடுத்தபடியே போர்வையை தலைக்குமேல் வீசுகிறான். அது பட்டு, அலுமாரியின் மேல் இருந்த பொன்னவரம்பூ என்னெனய் போத்தல், லக்டோகலமின், பிறில் கிறீம், எல்லாம் கடகடத்து கீழே விழுந்து சிதற, என்ன, இதைல்லாம் மனைவியின் மீதுள்ள கோபமா? ..

"அவள் என் சொல் கேட்கவில்லையே?..."

அமிழ்ந்து போகிறவனுக்கு ஒரு திரும்பு கிடைத்ததுபோல், இந்தக் காரணம் - எனினும் அது போதாததுபோல், தலையை எதிலோ முட்டி மோதி உடைக்கவேண்டும் என்பது போன்ற தவிப்பின் வேதனையுடன் தலையை இரண்டு கைகளாலும் பொத்திக்கொண்டு கட்டிலில் அமர்கிறான்.

மனைவி வருகிறாள்,

அவள் கண்களில் நீர் துளிர்ந்திருக்கிறது.

"உங்களுக்கு, என்ன பைத்தியமா?..."

"என்னது?" நிமிர்கிறான்.

"உங்களுக்கென்ன பைத்தியமா?..."

“ஓம், ஓம்” — அந்தக் கேள்வி அவனுக்கு ஒரு பெரிய விருந்துபோல், நிறைகிறது.

“ஓம், ஓம்” - எனக்குப் பைத்தியந்தான் - எனக்குப் பைத்தியந்தான்—”

உள்ளத்தின் ஒரு நிறைவோடும், உள்ளத்தின் ஓர் குறைவோடும், ஒரு வெறியோடும், ஒரு வேட்கையோடும், ஒரு விரக்தியோடும் சொன்னான்.

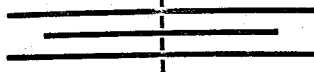
அப்படியே கட்டிலில் இருக்கிறான், திகைத்துப்போய் இருக்கிறான், நாடியை கையில் தாங்கிக் கொண்டு இன்னும் இருக்கிறான். கண - யுக நேரங்கள் கழிகின்றன. எழுந்துபோய், இன்னமும்

மேசையில் குப்புறக் கிடக்கும் வில்லியம் பாறெற்றை எடுத்துப் பார்க்கிறான்.

“The Irrational..”

உதட்டின் ஓரத்தில் ஒரு குறுஞ்சிரிப்பு மலர்ந்து உதிர்கிறது. ஆம், பரம சந்தோஷம். தன்னைத் தானே கையும் களவுமாய் பிடித்துவிட்ட சந்தோஷம்.

நடந்து முடிந்தவைகளின் இனிய நினைவுடன் அவன் மீண்டும் அந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கத் தொடங்கினான்.

தொழில் நுணுக்கப் பிரிவில் இன்று நல்ல முன்னேற்றமடைந்த சாதனங்கள் கிடைக்கின்றன. முறையாகப் பயிற்சி தர நாடெங்கும் சிறந்த பயிற்சிக் கூடங்கள் செயல்படுகின்றன. முன்மாதிரியாக அமையக்கூடிய திரைப்படப் படைப்புகள் உலகெங்கிலுமிருந்து நம் பார்வைக்குக் கிடைக்கின்றன. இன்று தமிழ் நாட்டில் தயாராகும் மிகச் சாதாரணமான ‘ஸ்டன்ட்’ படத்தில் கூட ஒளிப்பதிவு, ஒலி, எடிட்டிங் முதலிய பிரிவுகளில் நல்ல தரத்தைக் காணமுடிகிறது. ஆனால் திரைப்படத்தின் உண்மையான தரம் இவற்றில் மட்டும் இல்லை. ஒரு விதத்தில் பார்த்தால் இதெல்லாம் சற்று ஏறத்தாழ இருந்தால் கூடப் பாதகமில்லை. பார்வையாளரை எந்தத்தளத்தில் அத்திரைப்படம் சந்திக்க நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் ஒரு திரைப் படத்தின் தரத்தை தீர்மானிக்கிறது.

—அசோகமித்திரன்.

★

ஆர்ட் ஃபிலிம்கள் எப்படிமே வறுமையைப் பற்றியும் பிணியைப் பற்றியும் ஏன் காண்பிக்கிறார்களென்று புரியல்லை. அதைத்தவிர Slow going ஆக இருக்கு. அப்படி இருக்கணுங்கிற அவசியமில்லை. It can be a bit faster. உதாரணமாக ஒருத்தன் நடந்து வந்த இரண்டு நிமிஷம் காண்பிக்கிறதே ஜாஸ்தி. ஆனால் ஆர்ட்ஃபிலிம்களே நடந்துவர பாதையெல்லாம் காண்பித்து பத்து நிமிஷத்திற்கு இழுக்கிறார்கள். இது தேவை இல்லைன்னு நினைக்கிறேன்.

— மெளலி

சமூகப் பிரச்சனைகளோடு தொடர்புடைய ஒரு நல்ல கதையை கலைக் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகி, அதை எவ்வித சிக்கலுமில்லாமல் சொல்வது என்பது தமிழ்ச் சினிமாவில் இன்னும் நடைபெறாத காரியமாகவே இருந்துவருகிறது.

போன ஆண்டு பரிசுபெற்ற ‘அக்ரஹாரத்தில் கழுதை’யை இதற்கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம். முன்பு வந்த பிரெஞ்சு மொழிப் படத்தை ஒரு மலையாளத்துக்காரர் தமிழில் எடுத்திருக்கிறார். கதையின் கரு சிறப்பான முறைகளைத் தழுவி யுள்ளதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் படத்தைப் பொறுத்த வரையில் It is a technical flop. இந்த மாதிரிப் படங்களுக்குப் பரிசு கொடுப்பதை நான் எதிர்க்கிறேன். பதினாறு வயதிலே என்ற படம் Parallel Cinema என்று நூறு சதவீதம் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் அந்தப் புதிய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு மக்களிடையே வெற்றியும் அடைந்திருக்கிறது எனலாம். இதுவும் ஒருவகையான பரிணாமந்தான். இத்தகைய படங்களை ஊக்குவித்தால் மேலும் நல்ல படங்கள் எடுக்கப்படுவதற்கு ஒரு சூழ்நிலை உருவாகிறது.

— இந்திரா பார்த்தசாரதி

★

The Deep படம் போல் நீருக்கடியில் ஒளிப்பதிவு செய்யச்சொன்னால் நான் படமெடுக்கத் தயார். ஆனால் யார் முன்வருவார்கள்? நடிகையின் அங்கங்களை நீருக்கடியில் காண்பிப்பது தானே நாம் செய்வது?

— ஒளிப்பதிவாளர் நிவாஸ்.

ஓவியம்

வாழ்க்கையின் கோலங்கள்
வறுமைக் கோடுகளாய்
உள்ளத்தைக் கீறுகின்ற போதும்
அதில் தோன்றும்
உயிர் ஓவியங்களாய்
யினீரும் நெஞ்சங்கள்
ஏழமை இருளினூடே
ஒளியைத் தேடுகின்றன.

“காரைதீவூர் சிவம்”

இரசிகள்

திரையில்
கதாநாயகன்
அழகாக வாயசைத்து
உணவருந்தி
பால்குடிக்கும்
சுவையான கட்டத்தில்
கைகட்டி
அரங்கதிர
ஆரவாரித்து
படம் முடிய -
பொது நீர்க்குழாயில்
நிரை அருந்தி
குளாட்பாரத்தில்
படுக்கச் சென்றான்.

யாலம்

சிங்களத் தீவினுக்கோர்
பாலம் அமைப்போம்.
சரிதான்.
இந்த
Cassandra Crossing
குரபகம் வந்தால்
அடிவயிற்றில்
பகீர் என்கிறதே.
யார் முதலில் பயணிப்பது?

—அஸ்வினி.

உள்ளும் வெளியும்

வெளிநாட்டுப்
பேரு நண்பனுக்கு - என்
உற்றூர் நண்பர்கள் பற்றி
விளக்கி எழுதப்
பேணையைத் தேடினேன்.
அப்போதுதான் அதனை
இரண்டு நாட்களுக்குமுன்
இரவல் வாங்கிச் சென்ற
நண்பன் ஒருவனின்
குரபகம் வந்தது.

—லோகேந்திரலிங்கம்.

கூலாநிதி கா. சிவத்தம்பி அவர் களுக்கு, ராஜம் கிருஷ்ணனின் 'விடு' பற்றிய தங்களுடைய விமர்சனத்தின் முதற்பகுதியை வாசித்தோம். சஜாதாவையும், ஹேமா ஆனந்ததீர்த்தனையும் தமிழகத்தின் ஜனரஞ்சக நாவலாசிரியைகள் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். ஒரு கேள்வி. அவர்கள் இரண்டு பேரும் எப்போதிருந்து பெண்கள் ஆனார்கள்? தங்களைப் போன்றவர்கள் தப்பான தகவல்களைத் தரலாமா? நல்லவேளை. நடிகை சஜாதாதான் நாவலாசிரியை எனக்குறிப்பிட்டாத வரைக்கும் வெகுசந்தோஷம்.

ஜனம். அ. ஸ. அப்துஸ் ஸமது அவர்களுக்கு, பிறைப் பூக்களைத் தொகுத்து, முன்னுரையும் எழுதியிருந்தீர்கள். 'முதலிரவு' நாவல் முக்கியமான நாவல் என்ற தொனிப்பட முன்னுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். எந்த வகையில் முக்கியம் என்பதையாவது நீங்கள் எழுதியிருக்கக் கூடாதா? அது ஒரு நாவலே இல்லை என்றல்லவா நான்கள் நம்பிக்கொண்டிருந்தோம். நல்ல நாவல் ஒன்றைப்பற்றியோ, சிறந்த படைப்பாளி ஒருவன் குறித்தோ மெளனம் சாதியுங்கள். ஆனால் தரம் தாழ்ந்த நாவலொன்றைப் பற்றி அர்த்தமில்லாமல் உயர்த்துகிறீர்களே. இது இலக்கியதுரோகம் இல்லையா Sir? குருவித்தலை பனங்காயைத் தாங்குமா?

திரு. அ. யேசுராசாவுக்கு, தொலைவும் இருப்பும் மற்றும் ஏனையகதைகளுக்குப் பிறகு உங்கள் புதிய கதைகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறோமே, தெரியவில்லையா? அலை என்று ஒரு பத்திரிகை வெளியிட்டீர்களே. ஒவ்வொருவனும் தங்கள் சொந்தப் பத்திரிகைகளில் என்னமாய்ப் பீற்றிக் கொள்கிறார்கள். மெட்ராஸில் ரிக்ஷாவில் போகும்போது கனவு கண்டதையும்... 'தங்கள் இதழ்களின் பெருமை நிகழ் காலத்தில் உடனடியாகத் தெரிய வராது' என்ற பீற்றல்களையும் (உண்மை தான். உடனடியாகப் 'பழைய பேப்பர்க் காரனுக்கு'ப் போட்டால் தொகை கொஞ்சமாகத்தான் கிட்டும். எதிர் காலத்தில் மொத்தமாகச் சேர்த்து விற்கும் போது தான் வருவாயும், பெருமையும் புரியும்.) எப்படியெல்லாம் எழுதுகிறார்கள். நீங்கள் என்ன மனிதர்? சொந்தப் பத்திரிகையில் உங்களுடைய கதையொன்றைக் கூட வெளியிடத் தெரியாத மனிதராய்... சே!

கிறுக்கல்கள்

● இலங்கையின் பிரபல பத்திரிகைகளோடு எனக்கு நேர்ந்த அனுபவச் சந்திப்புகள் மறக்கமுடியாதன. சமீபத்தில் ஒரு 'சப்-எடிட்டரோ'டு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். பேச்சு கடைசிக் கட்டடத்துக்கு வந்தது. தனக்கு அச்சமயம் அவசரமாய்த் தேவைப்படும் கதைகள் பற்றிச் சொன்னார். எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று விபரித்தார். '..... கற்பழிப்புக் கதைகள் இல்லாட்டி இந்த புஷ்பா தங்கத்துரை, மணியன் எழுதும் மாதிரி லெக்ஸ் கதைகள்...'

— எனக்கு இதுகள் எழுதி அவ்வளவுபவமில்லை. — என ஒரு வகையாய் சமாளித்துப்பேசி வெளியே வந்தேன். சற்றுத் தாமதித்தால் காசைக் கையிலேயே கொடுத்து, எவ்வையாவது கற்பழிக்கப்பண்ணி கதை வாங்கிப் போட்டு விடுவார்கள் போலிருந்தது. Wrong Number Call களுக்கு நாம் என்ன செய்ய?

● வேறொரு தினசரியின் வர்ர வெளியீட்டுக்குப் பொறுப்பாயிருப்பவருடன் நிகழ்ந்த சந்திப்பு சற்று வித்தியாசமானது. ரூயிறுகள் தோறும் ஈழத்தின் கிறுகதை வளத்துக்குக் Contract எடுத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் தாங்களே என்கிற பெருமை பேச்சில் அடிக் கடி பூத்தது. தீபம் பார்த்தசாரதி ஒரு ரூனகூனியம் என்று வேறு சொன்னார். / நாம் தீபம் பார்த்தசாரதியை மன்னிக்கலாம்; வண்ண தாசன், நீல. பத்மநாபன், நாஞ்சில் நாடன் போன்ற ஆற்றல் களைத் தீபம் வெளிச்சப்படுத்தியாவது இருக்கிறதே எனும் கரணத் தால் பார்த்தசாரதியின் 'ஒரு தொகைப் புத்தகக் கட்டுக்களை' யும் கவனக்குறியிருந்து கலைத்துவிடுவோம். / பார்த்தசாரதியை ரூனகூனியம் என்று சொன்னவர் ஒரு பூஜ்யம் என்பதில் எனக்கு இன்றுவரை சந்தேகம் கிடையாது. (ஒரு சந்தேகம்: தயிர் முட்டி காவ்பவர்களுக்கும், கலுக்கொட்டைகளாக காணிக்கை செலுத்து வோர்க்கும், தேயிலையைக் கர்வடியில் தூவுகிறவர்களுக்கும், மணிக் கரம் நீட்டுகின்றவர்களுக்கும் தீபம் பார்த்தசாரதி தன் பத்திரிகை யில் இடமளிப்பதுண்டா?)

● மறுபடியும் வண்ணதாசனைக் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. கலைக்க முடியாத ஒப்பனைகள், தோட்டத்துக்கு வெளியிலும் சில பூக்கள் ஆகிய வண்ணதாசனின் 2 தொகுப்புகளையும் படித்தேன். இப்படியெல்லாம் என்னால் என்னைக்குமே எழுத முடியாது என்

கிற ஏக்கத்தை, மழைப்பை, என்னுடைய இயலாமையை, சிறு மைய உணர்ந்தும் வித்தத்தில் எங்கோ உச்சத்தில் போய்நிற்கிற பலகதைகள் இவ்விரு தொகுப்பிலேயும் உண்டென்றாலும் பின்னையில் கூட. நுட்பமான அவதானிப்புகளும், சொல்லுகிற பாங்கும் வண்ணதாசன் கதைகளை என்னைக்கும் வாழ்விக்கும். தனுமை, நடை, பாடாத்தபாட்டுடெல்லாம்.... இந்த மூன்று கதைகளுமே போதும் வண்ணதாசன், உங்களை யாரென்று உறுதிப்படுத்த.

● கல்முனை கலை இலக்கிய ரவிகர் சங்கம் 'மே மாதச் சிறுகதைகள்' பற்றிய விமர்சனக் கூட்டமொன்றை ஒழுங்கு செய்திருந்தது. எல்லோரும் ஒருமித்த குரலில் வீரகேசரிக் கதைகளையே புகழ்ந்தார்கள் என்ற தொனிபட வீரகேசரி அது பற்றிய செய்தியை வெளியிட்டது. / உண்மையில் வீரகேசரி இலக்கியப் பணியை ஒரு ஸீரியஸ் விஷயமாகப் பொருட்படுத்தாமல் பேசியவர்களும் அன்று அங்கே இருந்தார்கள். அப்படியி் பேசிய இரண்டொரு பேரில் நானும் ஒருவன். / புகழ்ச்சியை மாதிரம் தங்களுக்கு சாதகமாகக் கிக்கொள்ளும் வீரகேசரியை என்ன செய்யலாம்? காரகேசரி என்று ஒன்றை உடனே ஆரம்பிக்க நம் கையில் காசுமில்லையே.

● மித்திரன் வீரகேசரியின் தம்பியா, மகனா? எனக்கு சரியாகத் தெரியவில்லை. 26779 இல் மித்திரன் மிக முக்கியமான செய்தி ஒன்றை முன்பக்கத்தில் வெளியிட்டு நம் சந்தோஷங்களுக்கு இலக் காசி இருக்கிறது. எந்தெந்த நடிகை, எத்தனை எத்தனை மாதமாய் முழுகாமல் இருக்கிறார் என்று ஒரு பட்டியல் போட்டுத்தந்துள் ளது. கல்முனையில் கொஞ்ச இளைஞர்கள் சேர்ந்து ஒரு சோதனை நாடக முயற்சி பண்ணினபோது மெளனம் சாதித்த இந்தப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் மெட்டுலுக்குத் தங்கள் நிருபர்களை அனுப்பி எவன், எவன் பின்னையாண்டிருக்கிறார் என்று பார்த்துவர அனுப்பி விடுகின்றன. எந்தெந்த நடிகர்கள் என்னென்ன நேரங்களில் மல சலம் கழிப்பார்கள் என்கிற செய்தியையும் வீரையில் எதிர்பார்ப்ப போமாக!

● தன்னுடைய படங்களுக்கு முன்பாகவே இலங்கையை (எட்டிப்) பார்த்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார் பாரதிராஜா. 'ஆலா என்ன இளமை! என்ன இனிமை!' என்று வந்திறங்கியவுடன்

மணியன் பாணியில் மலைத்துப்போன மனிதர் போகும்போது சொன்னது சற்றுப் பிரச்சினைக்குரியதுதான். படப்பிடிப்புக்கு ஏற்ற இடமில்லை என்று பாரதிராஜாவோ, படத்துக்குப் பணமிட்டவரோ, கெமராவில் கண் புதைப்பவரோ அபிப்பிராயப்பட்டால் அது குறித்து அபிப்பிராய பேதப்பட நாம் யார்? அது அவர்களின் வசதியைப் பொறுத்த விஷயமன்றோ? எனினும் கொழும்பு, கண்டி போன்ற இடங்களை மாத்திரம் பார்த்துவிட்டு மொத்தமான ஒரு முடிவுக்கு 'தேர்ந்த டைரக்டர்' - இரண்டாவது பாலசச்சந்தர் வரலாமா? பாரதிராஜாவின் Taste இறகு துணைநீலாவலை, சித் தாண்டி, கோமாரி போன்ற இடங்கள் தான் மிகவும் பிடித்துப் போகும் என்பது என் நம்பிக்கை. யார் கூட்டிவந்து காட்டினார்கள்?

● கனவு வருவதற்கு சரியான காரணம் இதுதானென யாராவது காட்டுவார்களா? என் னால் முடியும். இலங்கை திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் ஏற்படுத்தியுள்ள தமிழ்ப் படப் பஞ்சத்தால் கனவொன்று காணவேண்டியதாயிற்று. என் சமீபத்திய அந்தக் கனவில் ஜெயபாரதியின் 'குடிசை' திரைப் படத்தைப் பார்த்தேன். நல்ல படங்களை எல்லாம் நாம் இனிமேல் இப்படிக்கனவிலேயே காண்போம். திரைப் படக் கூட்டுத்தாபனம் சமரஸத்துக்கு வந்து இறக்குமதி பண்ணப்போகும் படங்கள் - அண்ணன் ஒரு கோயில், அந்தமான் காதலி (ஆஹா) ஜெனரல் சக்கரவர்த்தி.

● புதுமொழிகளின் நாடகம் பற்றிய ஐகுப். அஷ்ரீயின் வீமர் சனத்தை வாசித்திருப்பீர்கள். அவருடைய சில கருத்துக்கள் விருந்து முரண்பட வேண்டியுள்ளது. முக்கியமாக 'மேடை-உரை யாடல்=நாடகம்' என்ற இடம் என்னை பலமாகவே உதைக்கிறார். உரை யாடல் ஒரு நாடகத்துக்கு கட்டாயமான அம்சம் அல்ல என்றே நினைக்கிறேன்.

● வானொலிக் கலைஞர்கள் சிலரின் நிகழ்ச்சியொன்றை சமீபத்தில் காணநேர்ந்தது. ஜனங்கள் சிரிப்பதற்கும், கை தட்டுவதற்கும் என்று இரவு ஒரு மணி வரை கண்களை விரித்துவைத்துக் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலாஜிக்னைசன் அசந்தர்ப்பமாய்த் தும்மி விட்டாலும் கூட, அந்தத் தும்மல் சத்தத்தை சிங்கத்தின் கர்ஜிப்பு என்று வர்ணிக்கச் சில பத்திரிகைகள் எப்படித் தயாராயிருக்கின்றனவோ அப்படியே இந்தக் கலைஞர்கள் வாசகனிலிருந்து உதிரும் எல்லாவற்றுக்குமே கிர்ந்துக்கொட்ட ஜனங்கள் ஆயத்தமாக இருந்தனர். Vulgar கலுக்குக் குறைவில்லை. ஒரு நல்ல Script இல்லாமல் 2000 ரூபாக்களை வாங்கிக்கொண்டு ஒரு மணித்தியாலம்

பேய்க்காட்டிய இவர்களை எப்படிக்கோமானிகள் என்பது? படுபுத்தி சாலிகள்! ஜனங்கள்தான்

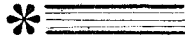
● இருபது வருஷங்களுக்குப் பிறகு மறுபடியும் பாலர் பாட சாலியொன்றுக்குப் போய் ஒரு நாளைக் கழிக்கும் அனுபவம் கிடைத்தது எனக்கு. நான் அங்கு போன சமயம் தென்னமொரிக்காவில் புயல் உக்கிரமாக வீசிக்கொண்டிருந்தது. ஆசிரியை பத்திரிகையைப் பார்த்துக்கொண்டே பிள்ளைகளிடம் கூறினாள். "பிள்ளைகாள், இன் டைக்கு இக்கேசும் புயல் அடிக்கப்போகுது ராத்திரிக்கு என் லோரும் சாப்பிட்டுற்றுப் பேசாமல் படுத்தி ரவேணும். வெளியில் கிளியில் திரியக்கூடாது. தெரிஞ்சுதா?"

ஐந்து வயதுப் பையன் ஒருவன் தயங்கித்தயங்கி ஆசிரியை யிடம் சொன்னான். "அக்கோ, இனிப் புயல் வந்தா நான் செத்துப் போவன் அக்கா."

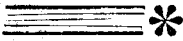
பையனின் அந்த அவநம்பிக்கைப் பேச்சு அப்படியே என் மனதைப் பிசைந்தது; கடந்த நவம்பரின் இருண்ட பக்கங்கள் அந்தச் சிறுவனின் கண்களில் தெரிந்தன.

● ஆகஸ்ட் மல்விகையில் ஏ. ஜே. கனகரட்னா (பல அர்த்தங்களில்) பேசப்பட்டங்கள் எனக்கூறிப்பட்டவை The Exorcist. The Omen பற்றித்தான் என நம்புகிறேன். The Exorcist ஐ சமீபத்தில் ஒரு பகல் காட்சியில் பார்த்தேன். பகல் நேரம்தான் பயக்குறைவுக்குக் காரணமோ என்னவோ புரியவில்லை. பக்கத்திலிருந்தவர் எனக்கும் சேர்த்துத் திடுக்கிட்டுக் கொண்டேயிருந்தார். காட்சி முடிந்து வருகிறபோது மனதில் ஒருவித வெறுமை பரவியிருந்தது. அறையை அடைந்ததும் Exorcist இன் ரொஜினுவை விட என் தலை மோச மாகச் சுற்றும் போலிருந்தது. இது உண்மையிலேயே வெறும் 'பேய்ப்படம்' என்று நான் நம்பவில்லை. அலுமாரியின் அடித்துக் கொடுத்திருங்கப்போன குழுதம் பழைய இதழ்களைப் பரட்டிப்போடு தேன். ரங்கராஜனுடைய மொழிபெயர்ப்பை வாசித்தும் கூட இன்னமும் பல இடங்கள் துலக்கமடையாமலேயே இருக்கின்றன. 'பாதிர் கரஸ் கடைசியில் ஏன் மாடியிலிருந்து விழுந்து இறக்கின் றார்? என் பது பல ஊகங்களுக்கு இடமளித்துவிடும கேள்வி / சோவீடம் இதே கேள்வியைக் கேட்டால் 'நிலத்திலிருந்து விழுந் தால் இறக்க முடியாது' என்று பதில் சொல்லக்கூடும். நான் ஏ. ஜே. கனகரத்தனைவிட 'கேட்டுமேன்' நாங்கள் ஆங்கில மொழி யறிவில் குழந்தைகள். The Exorcist பற்றிய சில குறிப்புகளை A. J. K. இடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறேன்.

நவநாகரீகமான ஆடைகளுக்கு
ஞாபகத்திற் கொள்ள வேண்டிய
தையற் கலைஞர்கள்

POP TAILORS

யொப் டெய்லர்ஸ்,
மருதமுனை.

சிற்றுண்டி, சாப்பாடு
தேநீர்
மற்றும் நாவின்
நல்ல சுவை அனுபவங்களுக்கு

Ghadhapi Hotel

கடாமி ஷாட்லேல்
இல: 7, சிரதான வீதி,
கல்முனை.

1978 நவம்பர் 23
மறக்க முடியாத திகதி.
சாய்ந்துபோன வீடுகளை
நிழிர்த்தும் முயற்சியிலோ,
புதிதாய் நிர்மாணிக்கும் நினைப்பிலோ
இருக்கிறீர்களா?

நினைவில் கொள்க

AZEEZ
Hardware Stores
Police Station Road,
KALMUNAI.

STOP here.
Babujees cool SPOT.

BABUJEES
MAIN STREET,
KALMUNAI.

கல்முனையில்...

தரமான சாப்பாட்டிற்கும்
சுவைக்கு இனிப்புப் பண்டங்களுக்கும்
மற்றும்
கேக் வகைகளுக்கும்

புகழ்பெற்று விளங்கும் ஒரே இடம்

ஹொட்டல் டீ கெய்ரே
அன் பேக்கரி

பிரதான வீதி

-

கல்முனை.

அலுமினியம், பித்தளைப் பொருட்கள்,

மற்றும்

பழைய சஞ்சிகைகள், கழிவுக் கடுதாசிகள்

உங்களிடமிருந்து வாங்குவதற்கு

அக்கரைப்பற்றில்

ஒரு சிறந்த இடம்

ஜெயகாந்தன் ஸ்ரோர்ஸ்

சாகாமம் வீதி

-

அக்கரைப்பற்று.

சாக்குகள், படங்குகள் குறைந்த விலையில் எம்ஸிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கல்முனை, குடவின் ஓட்டோ அச்சகத்தில், திரு. த. கருணாகரன் அவர்களால் அச்சிட்டு, கல்முனை இளங்
கிற்றுகள் இலக்கிய வட்டத்தினருக்கு நனியூரிடம் சேர்த்துள்ளதைத் தரவிடப்படாதது. வெளியிடப்பட்டது.
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தனிப்பட்ட சுற்றுக்கு மாத்திரமே.